

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم

بسم الله الرحمن الرحیم

ثم لا تینهم من بین ایدیهم و من خلفهم و عن ایمانهم و عن شمائلهم و لا احد اکثرهم شاکرین

عنوان گفتار شیطان شناسی براساس آیات قرآن کریم بود به آیه هفدهم از سوره مبارکه اعراف رسیدیم که عرض شد خدای متعال در این آیه کریمه راه های نفوذ و سلطه شیطان بر ما انسان ها رو بیان می کند و عن ایمانهم. عرض کردیم در جلسات قبلی یمین طبق تفسیری که از آقا امام صادق علیه السلام از آقا امام باقر ع رسیده و تفسیری که مرحوم علامه طباطبایی بیان کردند یمین به معنای دین است به معنای معنویت است. شیطان از راه معنویت ما انسان ها رو فریب می ده و عرض کردیم که این نوع انحراف در دین و ما در امت اسلام می بینیم چه در غلو رفتاری و چه غلو عملی نمادهایی در امت اسلام پیدا کرده. عرض کردیم یکی از نمادهای قلوه رفتاری در امت اسلام جریان صوفیه است که به یک بعد رفتاری دین این قدر توجه می کند که از ابعاد دیگر دین غافل می شود.

اما غلو اعتقادی که بسیار خطرناک تر از غلو رفتاری است سه تا نماد مهم در امت اسلام داره یعنی شیطان از این راه سه گروه رو در امت اسلام فریب داده اولین گروه، گروه خوارج اند این ها غلو اعتقادی پیدا کردند یعنی به یک آموزه دین آن چنان وابسته شدند که به انحراف کشیده شدن کدوم آموزه دین آموزه قبح گناه. اسلام دین می گه گناه بده معصیت بده معصیت عقوبت داره معصیت مسیر شما به سوی دوزخ است. لکن خوارج در این آموزه غلو کردند و گفتند معصیت مساوی با کفر

است. هر کس گناهی مرتکب بشه کافر شده هر کس گناهی مرتکب بشه کافر شده و تا توبه نکند به اسلام برنمی گردد و متأسفانه بر اساس همین غلو امیرالمومنین علیه السلام را هم متهم به کفر کردند و گفتند شما در جریان حکمیت، مرتکب گناه شدی پس العیاذبالله شما کافرید. نهج البلاغه را ملاحظه بفرمایید امیرالمومنین علیه السلام در مقابل خوارج استدلال می کنند می فرمایند «و قد علمتم ان رسول الله صلی الله علیه وآله قطع السارق و جلد الزانی ثم قسم علیهما من الفیء و نکح علیهما المسلمات» شما دیدید مشاهده کردید پیامبر اگر کسی سرقت می کرد حد الهی را بر او جاری می کرد اما سهم او را از بیت المال مسلمین قطع نمی کرد اگر کسی مرتکب فحشا و زنا می شد حد الهی را بر او جاری می کرد اما اسم اونو از میان مسلمین خط نمی زد. بیت المال مسلمین رو به او تقسیم می کرد با مسلمون ها ازدواج می کرد «فاقام حق الله فیهم ولم یمنع سهم من الاسلام» پیامبر حق خدا و حد خدا را جاری می کرد اما اون ها رو از اسلام خارج نمی دانست. این که شما می گوئید هر کس گناهی مرتکب شد کافر است غلو در اعتقادات دینی است.

دومین نماد غلو در اعتقادات دینی همین افراط گرایان شیعه هستند که در مقامات اهل بیت علیهم صلوات الله افراط کردند غلو کردند بله ما آموزه ای داریم به نام تقدس اولیا الله آموزه ای داریم به نام وجوب احترام به اولیای خدا. آموزه ای داریم به این آموزه ای داریم در مورد مقامات اهل بیت علیهم صلوات الله که اون ها اشرف مخلوقات خداوند متعال اند اما افرادی گرفتار این آموزش در این آموزه آن چنان افراط کردند که امیرالمومنین و برخی دیگر از اهل بیت را از مقام عبودیت فراتر دانستند و به مقام الوهیت رساندند و به مقام الوهیت رساندند. هم در مورد امیرالمومنین هم در مورد امام صادق و هم در مورد امام هادی علیهم صلوات الله شما مشاهده می کنید در تاریخ که

گروه‌هایی نتوانستن فضائل این بزرگواران رو هضم کنند تحمل کنند گفتند این آقا خداست اهل بیت فرمودند «انهم شر من الیهود و النصارى» این غالیانی که در ما غلو می‌کنند از یهود و نصارا بدترند اونایی که ما رو به مقام الوهیت می‌رسانند عظمت خدا را نفهمیدند عظمت خدا را کوچک دانستند این‌ها از بدترین خلق خدا هستند این‌طور اهل بیت موضع گرفتن در برابر غلو در اعتقادات. خود حضرت امیر از صدر اسلام خبر داده بودند که چنین اتفاقی خواهد افتاد «سیه‌لک فی رجالان» دو گروه در مورد من به هلاکت می‌رسند محب‌غال. اون محبی که غلو می‌کند در مقامات من و مبغض‌غال. و اون دشمنی که فضائل من و مقامات من رو انکار می‌کند.

سومین نماد افراط‌گرایی در اعتقادات سومین نماد غلو در اعتقادات در امت اسلام همین سلفی‌ها وهابی‌ها هستند. شما نگاه کنید ما یک آموزه مهم دینی داریم به نام توحید اصل دین توحید خدای متعال می‌گه اگر کسی رو غیر از من عبادت کنید مشرک اید. لکن این سلفی‌ها اومدن در این آموزه غلو کردند گفتند شما اگر به کسی هم احترام بگذارید مشرکید به اولیای خدا احترام بگذارید مشرکید. اون‌ها رو مخاطب قرار بدید مشرکید. چرا چون خدای متعال در قرآن فرموده «**و ان المساجد لله فلا تدعوا مع الله احدا**» مساجد سجده‌گاه‌ها از آن خداست پس کسی را همراه با خدا نخوانید پس اگر شما بگویید یا وجیه عندالله اشفع لنا عندالله این شرک است. می‌گیم آقا اول گفته و ان المساجد لله یعنی در سجده غیر از خدا را نخوانید ثانیاً فرموده مع الله یعنی کسی را در کنار خدا نخوانید و کسی را در کنار خدای متعال ندانید و ثالثاً نهی کرده نهی مساوق با شرک نیست. یه کار حرامی است فو‌قش اگر ما بپذیریم شما می‌بینید فرزندان یعقوب، یعقوب رو ندا دادند گفتن **یا ابانا استغفر لنا ذنوبنا**» این که فرزندان یعقوب به دامن یعقوب افتادند گفتن یا ابا ای پدر برای ما

دعا کن این شرک بود؟ این کفر بود؟ پس چرا یعقوب نبی اونها را از شرک و کفر نهی نکرد چرا برای اون دعا کرد شما می بینید قوم موسی خدای متعال می گه اومدن به دامن موسی افتادن گفتن یا موسی ادع لنا ربک موسی برای ما دعا کن موسی تو برو در نزد خدا برای ما دعا کن این شرک بود؟ این کفر بود مخاطب قرار دادن اولیای الهی کفر است؟ مگر قرآن کریم نمی فرماید یعقوب و فرزندان یعقوب در مقابل یوسف سجده کردند «**و رفع ابویه علی العرش فخرورا له سجدا**» در مقابل یوسف به سجده افتادند این احترام شرک بود پس چرا خدا تمجید می کنه پس چرا خدا نهی نکرده پس چرا خدای متعال تعریف کرده. احترام به اولیای الهی را شرک دانستند این از مصادیق علو در اعتقادات است.

خدای متعال همه ما رو از دام های شیطان و فریب های شیطان محفوظ بدارد مصون بدارد والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته.